

ореновані переробні потужності та здійснюють перероблення молока сирого (№ 13-заг (квартирна)) [1].

Інформація, що міститься у статистичній звітності сільськогосподарських підприємств надає дані про виробництво продукції, витрати виробництва та формування собівартості, обсяги реалізації та доходи, посівні площі та поголів'я худоби та птиці, стан та використання сільськогосподарської техніки тощо. На підставі наданої інформації формуються підсумкові показники діяльності галузі та бюджетні запити для її розвитку.

### **Література.**

1. Нові форми статзвітності для с/г підприємств за 2019 рік.  
URL: [https://buh.ligazakon.net/ua/news/186350\\_nov-formi-statztvnost-dlya-sg-pdprimstv-za-2019-rk](https://buh.ligazakon.net/ua/news/186350_nov-formi-statztvnost-dlya-sg-pdprimstv-za-2019-rk).

2. Особливості формування звітності по зерновій продукції в діяльності аграрних підприємств  
URL: <http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/23315/1/126-128.pdf>.

3. Теоретичні основи формування системи звітності підприємства. URL: <http://aphd.ua/publication-30/>.

## **ОБЛІК ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЗА П(С)БО ТА МСФЗ: ОСНОВНІ ВІДМІННОСТІ**

*Тищенко Ю.О., студентка\*,  
Харківський національний технічний університет  
сільського господарства імені Петра Василенка*

Завдяки процесу інтеграції України у світовий економічний простір відбуваються процеси зближення вітчизняної та зарубіжної облікової практики, більш широкого використання правил організації та ведення бухгалтерського обліку за міжнародними стандартами. На сьогоднішній день фінансові та господарські операції стрімко розвиваються та виходять за межі національних кордонів, тому все більше українських господарюючих суб'єктів переходять на міжнародні стандарти бухгалтерського обліку та фінансової звітності. Це сприяє підвищенню показників ефективності їх діяльності,

---

\* Науковий керівник – Маренич Т.Г., д.е.н., професор

конкурентоспроможності та репутації. Виходячи з цього, можемо сказати, що вдосконалення національної системи бухгалтерського обліку з урахуванням зарубіжного досвіду є дуже важливим. З 01 січня 2012 року деякі господарюючі суб'єкти формують фінансову звітність за міжнародними стандартами.

П(С)БО є одними з головних нормативних документів, якими керуються бухгалтери українських підприємств. Зокрема, методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про основні засоби, інші необоротні матеріальні активи та незавершені капітальні інвестиції в необоротні матеріальні активи, а також розкриття інформації про них у фінансовій звітності визначає Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби». В той же час зарубіжна облікова практика базується на Міжнародному стандарті бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби».

Аналізуючи П(С)БО 7 та МСБО 16, можна виділити такі спільні положення. Є ідентичні за назвами та змістом поняття (амортизація, вартість, яка амортизується, ліквідаційна вартість, основні засоби, строк корисного використання), а також ідентичні поняття за змістом, але з різними назвами (чиста вартість реалізації необоротного активу та собівартість, група основних засобів та клас основних засобів). Спільними методами нарахування амортизації у П(С)БО 7 та МСБО 16 є прямолінійний та виробничий.

Відмінності між П(С)БО 7 та МСБО 16 присутні у аспектах оцінки, переоцінки, визнанні первісної вартості, амортизації та вибуття основних засобів. Це можна пояснити тим, що МСБО 16 має загальний рекомендаційний характер та не враховує національних особливостей ведення бухгалтерського обліку. Основними відмінностями є такі:

1) МСБО 16 не уточнює, що являється об'єктом основних засобів. Належність видів майна до основних засобів визначається за допомогою професійної думки бухгалтера, беручи до уваги умови експлуатації та методів нарахування амортизації;

2) У МСБО 16 та П(С)БО 7 відмінні класифікації основних засобів;

3) МСБО 16 надає право вибору для підприємств щодо відображення в обліку моделей оцінки основних засобів після

визнання (модель собівартості або переоцінки). Тоді як у П(С)БО 7 передбачено тільки одну оцінку;

4) МСБО 16 передбачає об'єднання окремих малоцінних активів в один об'єкт;

5) У МСБО 16 уцінку основних засобів відносять до складу витрат, а дооцінку до додаткового капіталу;

6) У П(С)БО 7 відсутні деталі визначення первісної вартості, внаслідок цього до первісної вартості може потрапити вся прогнозована сума витрат на демонтаж, а не теперішня вартість суми. У МСБО 16 до первісної вартості включається теперішня вартість демонтажу;

7) У П(С)БО 7 передбачено такі методи нарахування амортизації основних засобів як зменшення залишкової вартості та кумулятивний. МСБО 16 включає в себе метод зменшення залишку.

Для узгодження обліку основних засобів за вимогами МСБО 16 потрібно:

1) Передбачити в П(С)БО 7 методи нарахування амортизації основних засобів, як і в МСБО 16;

2) Узгодити критерії визнання основних засобів та склад їх об'єктів у П(С)БО 7 з МСБО 16;

3) Покращити у П(С)БО 7 дії списання суми дооцінки об'єкта на нерозподілений прибуток.

П(С)БО 7 потребує змін і доповнень у положеннях групування об'єктів, елементів формування первісної вартості, придбання, використання, оцінки та методів амортизації основних засобів. При удосконаленні цих аспектів відбудеться наближення національної системи обліку основних засобів до міжнародних стандартів.

### **Література.**

1. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський облік у зарубіжних країнах / Ф.Ф. Бутинець. Житомир: Рута, 2002. 544 с.

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджений наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.

3. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби». Міжнародний документ від 01.01.2012 р. URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929\\_014](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_014).